Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

mandare gentiū. muenurem fluenta uirtutū
& mīra quondā deserta plena q: salsugines.
cedrus & cypariss & alie arboresnascerent
quarū sublimitate & uertice adcelestia festi
nante illuminaret lignū olive. qd nutrimī
tū lucis & laborantiū requies. Prope facere
iudicū urm die dns afferte siqd forte habe
tis dix rex iacob. Accedant & nuntient nob
quecunq: uentura st. pora que fuert nuntia
te. & ponem cor nrm & sciem nouissima eox.
Hec que uentura st indicate nobis. annuntia
te que uentura sunt in futurū. & sciem qa dii
estis uos. Bene qq: aut male si potestis facere,
& loquam & uideamus simul. Ecce uos estis pro
nihili. & op urm ex eo qd n e. Abominatio est
ei qui elegit uos. Lxx. Iuxta e iudicū urm
die dns dev. uenert appinquauert esilia urā
die rex iacob. Appinquent & annuntient
nobis q que uentura st. aut pora que erant
dicere. & apponem sensū & sciem que sint
nouissima. Ventura qq: dicite nob & annun
tate que uentura st in nouissimo. & sciemus
quo dii estis. Bene facere & male & admira
bim. & uidebimus simul unde stis uos. &
unde sit op urm. De terra abominatione
elegert uos. Quom sup dixim duplice ee
iacob & israel. n credentiū atq: credentiū in
dnm saluatore. ita uocatis gentib;. & in
deserto quonda ecle erumpentib; fluuii